

Kitap, Düşünmek, Anlamak Ve Sonrası...

İçeriği Yazan: [Faruk HAKSAL](#) [1] Zaman: Çar, 19/01/2011 - 11:44

“Kitap okumak özel bir
“edim”dir...

Kitap, “anlama”yı gerektirir.

Eğer anlayamazsak kitabı okuyamayız.

Anlamak da orada kalmaz: Anlamak, düşünmeyi gerektirir...

Kitap okuyan kişi, farkında bile olmadan, düşünür. Düşünceleri yorumlar. Hele de kitabı kendini vererek okursa, ondan yararlanmak istiyorsa, son derece zenginleşir...”

İşte böyle yazıyor Erdal Atabek hocamız...

Sonra da devam ediyor:

- Kitap okumak, yalnız kültürü zenginleştirmekle kalmaz, zekâyı da geliştirir, muhakemeyi güçlendirir, dikkati yoğunlaştırmayı öğretir.

Bu satırları değerli hocamızın dün gece elimden düşüremediğim Cumhuriyet

Kitapları kapsamında yayınlanmış olan “**Dürüstlük Sevgili Çocuğum**” adlı kitabından aktarıyorum.

Demek ki, bedeniz de [hocamızın dili ile söylersek] dün gece “kitap okuma edimi”ni yerine getirmişim.

Ayrıca, kitapta yazılanları anladığımı sanıyorum.

Çünkü onu elimden bırakamadım bir türlü...

Ve aktardığım yazıda dendiği gibi, [gerçekten] anlamak orada kalmadı ve beni gecenin geç saatlerine kadar düşündürdü...

Farkında olmadan neleri düşündüğümü [doğal olarak] farkında değilim. Ama fark ederek bilincime aktardığım düşünceleri farkındayım... Bu düşünceler özlü idi, yararlı idi, derin ve ince gerçeklerin bileşkesinde deviniyorlardı...

Ne ölçüde zenginleştirm bilemiyorum; ama yararlandığım kesin...

Hangi alanda yararlanmak?..

Sanıyorum işin sırrı bu sorunun yanıtında gizli...

Bizce gerçek anlamda bir kitaptan yararlanılması; insanın kendini derinleştirmesi, geliştirmesi ve dünyayı aydınlık bir gözle ve önyargısız olarak görebilme kapasitesinin artırılması ve dogmaların açtığı çukurlara düşmeden, nesnel bir bakışla izleyebilme düzeyine ulaşabilmesi anlamlarını içerir...

Eğer bu noktaya kadar birbirine yakın düşünceleri izliyorsak, iyisi mi, bu “yararlanma edimi”ni sizlerle sıcaklığına paylaşıyım.

Bunun en kestirme yolu ise, sizleri Prof. Erdal Atabek’ten aktaracağım satırlarla baş başa bırakmak...

Yazısına şu satırlarla devam ediyor hocamız:

- Televizyon izlemek ise, görmeye dayalıdır... Anlamayı gerektirmez. Televizyon izleyen “bakar,” görür ve farkında olmadan “kabul eder...” O nedenle de televizyon, izleyeni etkiler, yönlendirir ama düşündürmez... Televizyon, anlamayı ve düşünmeyi gerektirmez., sadece görsel algıyı geliştirir. Televizyonun insanı pasifleştiren etkisi üzerinde çok durulmuştur.

Ayrıca;

- Görsel araçların hızı ve çeşitliliği “dikkat bozukluğu” yaratabilir. “sosyalleşme eksikliği” yaratabilir; “bağımlılık” yaratabilir...

Ne yapıyorsunuz, merak ediyorum?..

Bu satıra kadar gelmişseniz, bu yazıyı okuyup bitirmek üzeresiniz demektir.

Peki ya düşünüyor musunuz?..

O halde Descartes, sizin “var olduğunuza” tanıklık edebilir.

İyi düşünceler...

-
farukhaksal@politikadergisi.com [2]

LÜTFEN “TIK”LAYINIZ:

www.soruyusormak.com [3]

www.kitlecizgisi.com [4]

Yorumlar

- [Kültür/Sanat](#) [5]

Kaynak URL (02/05/2024 - 14:34 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/kitap-dusunmek-anlamak-ve-sonrasi%E2%80%A6>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/faruk-haksal>

[2] <mailto:farukhaksal@superonline.com>

[3] <http://www.soruyusormak.com/>

[4] <http://www.kitlecizgisi.com/>

[5] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/kultursanat>